

VULCANII

se distrează pe rupe!

EDITURA PARALELA 45

Franziska Gehm

VULCANII

se distrează pe rupe!

Ilustrații de Franziska Harvey

Traducere din limba germană de
Monica Grigore

Editura Paralela 45

Cuprins

Distracție la patinaj	9
La înfulecat chiftele	16
Pârțuri eliberatoare	19
Vine Femeia de gheață	24
O trompă geroasă	30
Un plan periculos	36
Elfrio își ia tălpășița	41
Nu ne bucurăm să vă revedem.....	47
Praștii-mitralieră vii	53
Atac și mai fierbinte.....	60
Pupături cu trompă la final	66

Distracție la patinaj

Se așternuse liniștea în Valea Vulcanilor. O liniște care îți dădea fiori. Niciodată valea nu mai fusese atât de tăcută. Niciun ciripit. Niciun zumzet. Nici măcar un râgâit de vierme.

Deodată, dinspre râu, se auziră râsete răsunătoare.

– Pârtie, trece superbolidul! strigă Crato.

Își luă avânt și își dădu drumul să alunece peste râu. Râul era acoperit de un strat gros de gheață.

– Aplauze pentru patinatoare! strigă Flambia, care alunecă lin pe gheață, cu un picior întins în spate. Și acum, figura cu ridicatul!

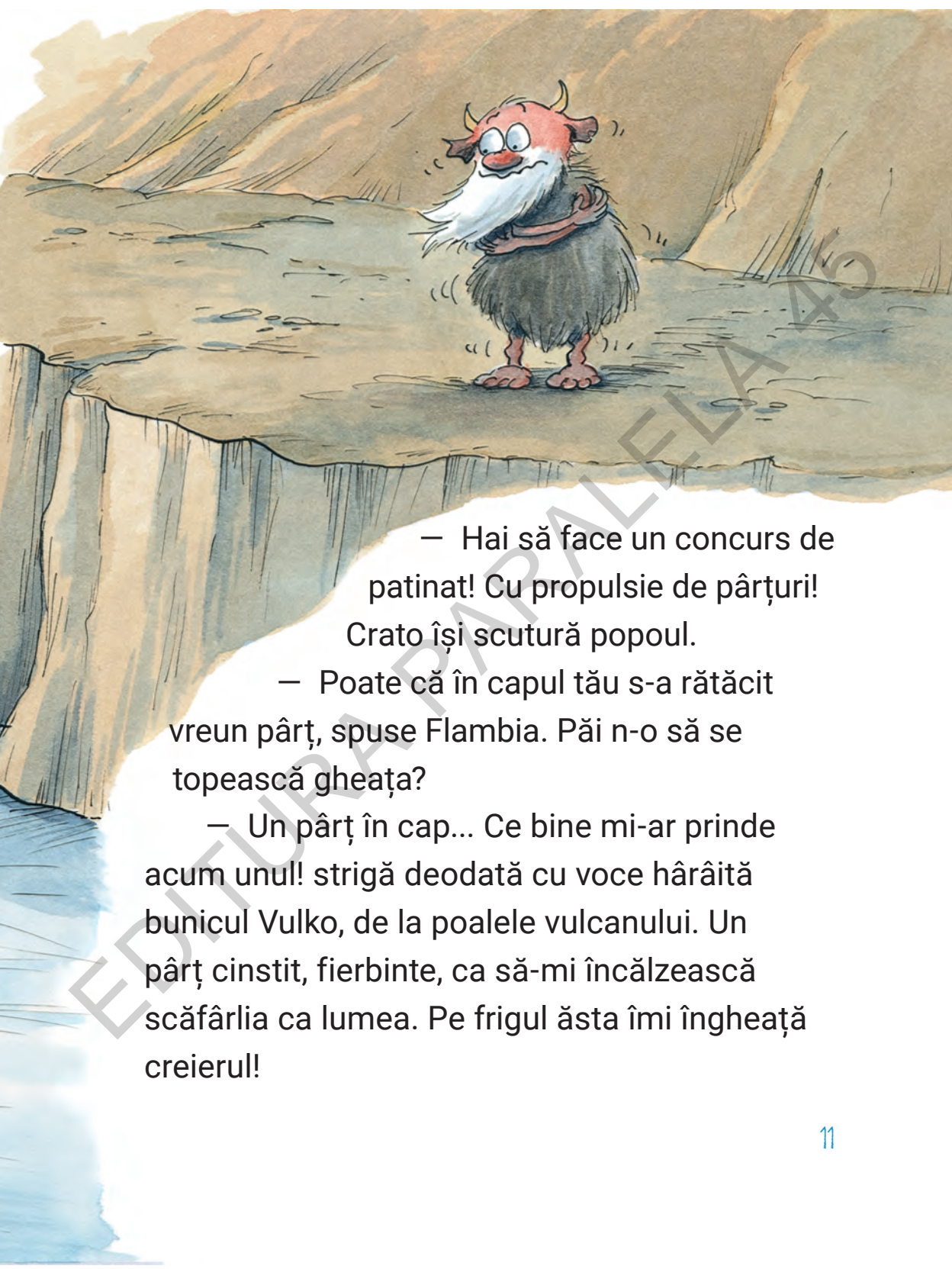
— Ridi-ce? întrebă Crato.

Dar Flambia deja se îndrepta spre el cu avânt și i se aruncă în brațe.

Cei doi Vulcani se prăvăliră împreună pe gheață. Se rostogoliră de mai multe ori. Fumi, micul dragon al lui Crato care stătea pe mal, aplaudă cu aripile.

Crato își ajută prietena să se ridice. Flambia îl bătu pe Crato pe spate, ca să-i înlăture urmele de gheață.

- Hai să face un concurs de patinat! Cu propulsie de pârțuri! Crato își scutură popoul.
- Poate că în capul tău s-a rătăcit vreun pârț, spuse Flambia. Păi n-o să se topească gheața?
- Un pârț în cap... Ce bine mi-ar prinde acum unul! strigă deodată cu voce hârâită bunicul Vulko, de la poalele vulcanului. Un pârț cinstit, fierbinte, ca să-mi încălzească scăfârlia ca lumea. Pe frigul ăsta îmi îngheață creierul!

— Dacă vii cu noi la întrecere, te încingi instantaneu, spuse Crato.

Bunicului Vulko îi scânteiară ochii. Căzu pe gânduri. Dar imediat respinse ideea.

— Precis o să-mi frâng oasele când mă prăbușesc pe gheață și bunicul Vulko o să ajungă bunicul Cub-de-gheață. Zău, vă las pe voi. De când mă știu pe lume – și e ceva vreme de atunci – nu mi-a mai fost atât de frig. Nu s-a mai întâmplat vreodată ca râul să înghețe. Ciudat.

— Ciudat? Grozav! Crato începu să patineze, împrăștiind pretutindeni cristale de gheață.

Bunicul Vulko clătină din cap îngândurat.

– Aveți grijă să nu dați de bucluc!

Apoi dispăru în vulcan.

Crato și Flambia continuă să patineze pe gheață. La început, nu observă că cerul devine din ce în ce mai întunecat. Se lăsa peste vulcani ca o pernă groasă, cenușie, care amenința să plesnească în orice moment. Un vânt rece, tăios mătură toată valea. Abia când fulgii de zăpadă ateriză pe nasul lor cei doi prieteni se uită pe cer.

– Cred că vine viscolul! spuse Flambia.

